

Tendens i Socialdemokraternes Betænkning, som man vil lægge i den fra anden Side. Det har ikke været vor Hensigt i nogen Henseende at ville øve nogen Tvang eller Vold overfor Ministeren for at faa politiske Udnævnelser. Det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott var ogsaa fremme med en Udtalelse om, at vi tilstræbte politiske Besættelser af disse Poster, og at der flød konservativt Hjerteblod, naar noget saadant skete. Jeg maa sige, det er ret mærkeligt, at Hr. Reedtz-Thott og den højtærede Udenrigsminister og den ærede Ordfører vil tale om politiske Besættelser i den Forbindelse, der her er Tale om; for er der noget Sted i Verden, hvor Socialdemokraterne er holdte udenfor, er det dog ved den Slags Besættelser. Det har saa sandelig vist været konservative Mænd, der er blevet benyttet til Gesandt- og Generalkonsulposter Tiderne igennem, saa langt man kan huske; jeg har i hvert Fald aldrig truffet noget Medlem af socialdemokratisk Forbund blandt disse ærede Medborgere. Jeg tror ikke, der er nogen Socialdemokrat ansat paa disse Pladser i Øjeblikket, og det er vel tvivlsomt, om der kommer nogen i en nær Fremtid. At vi skulde insistere paa politiske Besættelser, saa længe der sidder en Regering som den nuværende, og saa længe vi ogsaa i Finansudvalget er uden afgørende Indflydelse paa, hvilke Personer der skal udsendes, synes jeg er en ganske urimelig Tale, og jeg forstaaar egentlig ikke, hvorfor man kører frem med den. Er det for at yppe Kiv og Strid? Jeg kan egentlig ikke tro, at den højtærede Minister har nogen Interesse i at yppe Kiv og Strid med et Parti som Socialdemokratiet, der stiller sig saa elskværdigt overfor ham, som vi i Virkeligheden gør ved Behandlingen af dette Lovforslag. Jeg kunde i og for sig godt tænke mig, at Socialdemokratiet kunde have indtaget det Standpunkt pure at ville feje et saadant Lovforslag paa Gulvet, og for faa Aar siden vilde det maaske ogsaa have været Tilfældet. Men nu har vi i vort Parti grundig gennemdrøftet hele denne Sag, og vi indser, at Lovforslaget kan faa stor Betydning for Erhvervslivet — jeg tænker naturligvis i denne Forbindelse først og fremmest paa Industrien og Landbruget —, og derfor tager vi det Hensyn til disse Erhverv, at vi yder vor Medvirkning til

en Gennemførelse af Lovforslaget, som den højtærede Minister i saglig Henseende ikke kan indvende noget virkeligt imod — og det har han heller ikke gjort noget Forsøg paa i Dag.

Jeg maa med Hensyn til Spørgsmaalet om Bierhverv sige, at det nytter ikke noget, at den ærede Ordfører for Venstre nu vil rykke sig selv i Baggrunden ved at sige, at han var fraværende fra Landet, den Gang den omtalte Afgørelse blev truffet. Dette Spørgsmaal om Bierhvervene er blevet rejst i Kommissionen, og jeg kan saamænd betro de Herrer, at da man rejste dette Spørgsmaal, udtalte jeg til de Folk, der sad i Kommissionen, at efter min Opfattelse var det et meget vanskeligt Spørgsmaal at røre ved og et meget vanskeligt Spørgsmaal at løse. Men ogsaa fra anden Side ønskede man meget, at Spørgsmaalet nu skulde tages op, og saa tog vi det op i Kommissionen til Trods for disse Vanskeligheder. I det Arbejdsudvalg, som behandlede dette Spørgsmaal, var Konsul Nørgaard, tidligere Landstingsmand og et betroet Medlem af Venstrepartiet, Formand; en tidligere Venstreminister, Generalkonsul Johan Hansen, var Medlem af dette Udvalg. Disse Mænd var med mig, Direktør Hjerl-Hansen, Direktør Rambusch og de øvrige Medlemmer af Arbejdsudvalget, ikke at forglemme det ærede Medlem Hr. Fraenkel, fuldstændig enige om, at Spørgsmaalet skulde rejses, og Ministeren har selv i sit Memorandum til Folketingets Udvalg fremhævet, at hele Udvalget er enigt om, at § 44 i Tjenestemandsløven i alt Fald ikke bør gælde for Udenrigsministeriets Embedsmænd.

Nu siger den ærede Ordfører for Venstre, at det er ikke nogen Kommissionsbeslutning, det er Arbejdsudvalgets Standpunkt. Det maa være, fordi det ærede Medlem har været i Udlandet, at han kan sige saadant noget; for hvis han havde været her i Landet og havde deltaget i Kommissionens Møder, vilde han vide, at denne Udtalelse blev oplæst i Kommissionen, og ingen indvendte noget imod den, alle anerkendte den, alle sluttede sig til den, deriblandt det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Altsaa, Venstre har erkendt i Kommissionen, at i alle Tilfælde Udenrigsministeriets Embedsmænd ikke kan